

“ความต้องการครั้งสุดท้ายของชีวิต” (Living Will)

หนังสือแสดงเจตนาตาม

พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 มาตรา 12

ทำไมต้องพินัยกรรมชาติ ยื้อการตายออกไปโดยไม่จำเป็น
หมดเนื้อหมดตัว ... แต่คนที่เรารักก็ไม่พินคืนมา

ศูนย์กฎหมายสุขภาพและจริยศาสตร์
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.)

www.thailivingwill.in.th

เมื่อ อยู่ในภาวะที่ป่วยหนัก โดยเฉพาะในวาระสุดท้ายของชีวิต ผู้ป่วยส่วนใหญ่จะอยู่ในสภาพที่ไม่รู้สึกตัว การตัดสินใจในการรักษาพยาบาลจึงมักขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของแพทย์กับญาติ ในหลายกรณีมีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ไปเพื่อยุติชีวิตไว้ เพียงเพื่อยืดการตายออกไปอีกระยะหนึ่งเท่านั้น แต่เครื่องมือจากเทคโนโลยีเหล่านี้เหมือนกับไปพันธการผู้ป่วยไว้ การเพื่อยุติชีวิตไว้เช่นนี้ กลับกลายเป็นความทุกข์ทรมานแก่ผู้ป่วย บางครั้งก็กลายเป็นความขัดแย้งของคนในครอบครัว

เราทุกคนรวมถึงผู้ป่วยที่ยังมีสติสัมปชัญญะดีอยู่ สามารถหารือกับคนในครอบครัว ญาติสนิท คนใกล้ชิดที่ไว้วางใจและแพทย์ เพื่อทำหนังสือแสดงเจตนาปฏิเสธการรักษาที่เกินความจำเป็น และวางแผนการดูแลรักษาเมื่อตนเองป่วยหนักหรืออยู่ในภาวะใกล้ตายได้

1. การเตรียมตัวก่อนวันป่วยหนัก และความเชื่อทางศาสนา

“ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีด้านการแพทย์มีความก้าวหน้ามาก เครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์และการรักษาสามารถยืดชีวิตคนเจ็บไข้ได้ป่วยได้ดีมาก จนทำให้คนสมัยนี้เข้าใจว่าโรคทุกโรคสามารถรักษาหายได้ และคนป่วยไม่ควรถูกต้องตาย แพทย์และบุคลากรด้านการแพทย์ ก็ต้องการช่วยชีวิตผู้ป่วย และพยายามยืดชีวิตผู้ป่วยให้อยู่ได้นานที่สุด ไม่ว่าด้วยการรักษาที่มีค่าใช้จ่ายสูงเพียงใดและผู้ป่วยมีชีวิตอยู่ด้วยคุณภาพชีวิตเช่นใด ทั้งนี้ก็ด้วยเจตนาดีที่จะช่วยเหลือผู้ป่วย ขณะเดียวกันญาติผู้ป่วยก็ต้องการให้ผู้ที่เป็นที่รักอยู่ให้นานที่สุดไม่ว่าคุณภาพชีวิตของ

64030

ผู้ป่วยจะเป็นอย่างไร จึงมักแสดงความจำนงให้แพทย์ให้การรักษาให้ถึงที่สุด แม้ในบางกรณีคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยจะไม่ดี ... ปัญหาเหล่านี้ล้วนเกิดขึ้นจากการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะใกล้ตายและความตายทั้งสิ้น”

ศาสตราจารย์แพทย์หญิงสุมาลี นิมนานนิตย์, บทความ “ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะใกล้ตาย”

“การเรียนรู้ชีวิตใกล้ตาย ทำให้มีปัญหาที่สมบูรณ์ขึ้น เราจะศึกษาความเจ็บ ความตาย ความทุกข์ให้มันชัดเจน ไม่สบายทุกข์ที่ถัดลาดขึ้นทุกข์เหมือนกัน”

“การตายเป็นหน้าที่ของสังขารอย่างไม่มีทางเปลี่ยนแปลงแก้ไข นอกจากการต้อนรับให้ถูกวิธี”

พุทธทาสภิกขุ “หนังสือ ปัจฉิมอาพาธ พุทธทาสมหาเถระ”

“ในคัมภีร์พุทธศาสนา พูดถึงเสมอว่า อย่่างไรเป็นการตายที่ดี คือมีสติไม่หลงตาย และที่ว่าตายดีนั้นไม่ใช่เฉพาะตายแล้วไปสู่สุคติเท่านั้น แต่ขณะที่ตายก็เป็นจุดสำคัญที่ว่าต้องมีจิตใจที่ดี คือมีสติ ... มีจิตใจไม่ฟั่นเฟือน ไม่เศร้าหมองไม่ขุ่นมัว จิตใจดีงาม”

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) “หนังสือการแพทย์ยุคใหม่ในพุทธทัศน์”

“ความตายเป็นสิ่งที่มิอาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้ป่วยที่อยู่ในวาระสุดท้ายของชีวิตย่อมมีสิทธิที่จะตายโดยปราศจากขั้นตอนการรักษาที่ไม่มีความจำเป็น เพราะเครื่องมือที่ใช้ยืดชีวิตออกไป (procedures of mechanical life support) เป็นเพียงมาตรการ มีการให้อาหารหรือสารน้ำแก่ผู้ป่วยดังกล่าวอนุญาตให้ตายอย่างสงบและมีความสุข (Qura

W 32 ส691ค 2550

* 8 K 0 0 0 0 0 2 7 9 7 *

“ความต้องกรั้งสุดท้ายของชีวิต” ...

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

สมาคมอิสลามิกชนแห่งทวีปอเมริกาเหนือ (Islamic Society of North America – IMANA)

“... สิ่งสำคัญมากในทุกวันนี้คือ การรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และความหมายแห่งชีวิตของชาวคริสเตียน แม้ในขณะที่กำลังจะตาย เพื่อมิให้ใช้เทคโนโลยีไปในทางที่ไม่ถูกต้องและคุกคามสิ่งเหล่านี้ คำว่า “สิทธิที่จะตาย” (right to die) จึงมิได้หมายถึงสิทธิที่จะยื่นความตายด้วยน้ำมือใครคนใดคนหนึ่งหรือด้วยวิธีการใดๆ แต่หมายถึงสิทธิที่ตายอย่างสงบ (die peacefully) อย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์และของชาวคริสเตียน ...”

เมื่อความตายไม่อาจหลีกเลี่ยงได้แม้ว่าจะใช้วิธีการรักษาต่างๆ แล้ว การตัดสินใจปฏิเสธการรักษาเป็นสิ่งที่พึงอนุญาตและชอบด้วยจริยธรรม トラบเท่าที่ยังมีการดูแลผู้ป่วยตามปกติ หากการรักษาเป็นไปตาม ความประสงค์ของผู้อื่นและสร้างภาระในการยืดชีวิตผู้ป่วยออกไปเท่านั้น ในสถานการณ์เช่นนี้ไม่มีเหตุผลใดที่แพทย์จะตำหนิตนเองที่มีได้ช่วยเหลือบุคคลที่ตกอยู่ในอันตรายนั้น ...”

ที่ประชุมของสมณกระทรวงแห่งพระศาสนจักรคาทอลิก (วาติกัน) เกี่ยวกับหลักแห่งศรัทธา : คำประกาศเรื่องยูธานาเซีย, ตอนที่ 4 (ค.ศ. 1980) (Sacred Congregation for the Doctrine of the Faith: Declaration on Euthanasia, part IV (1980))

2. คำสั่งก่อนวันป่วยหนัก

พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550

“มาตรา 12 บุคคลมีสิทธิทำหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตน หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้...”

“ข้อความในวรรคข้างต้นนี้ ควรตีความให้เข้าใจง่ายๆ ว่า ใครๆ ก็มีสิทธิทำหนังสือปฏิเสธการรับบริการสาธารณสุขใดๆ ก็ได้ เพื่อจะทำให้เขาได้ตายตามธรรมชาติ อย่างมีสุขภาวะหรือจะเรียกว่าเป็นการตายโดยสงบหรือตายดี ไม่ควรจะไปตีความว่าเป็นการรับรองสิทธิที่จะตายอย่างผิดๆ”

ศาสตราจารย์ นพ.วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์, บทความ “สิทธิที่จะปฏิเสธการรักษา – สิทธิที่จะตาย”

“ในบั้นปลายชีวิตของคนเราอาจมีโรคร้ายไข้เจ็บหรือมีความทรมาน โดยหลักของการตายดีในมาตรา 12 หมอจะทำในสิ่งที่ผู้ป่วยได้แสดงเจตนาชัดเจนไว้ เช่น อยู่มาเจาะคอหรือทำอะไรที่รุนแรง ยืดการตายออกไปโดยไม่มีประโยชน์ แต่ถ้าผู้ป่วยทรมาน หมอยังคงดูแล ให้ออกซิเจน ให้อาหารบรรเทาอาการเพื่อลดความเจ็บปวด”

นพ.อำพล จินดาวัฒนะ, วิธีดีก่อนวันผลัดใบ

“ในทางปฏิบัติผู้ป่วยที่ใกล้ตาย ไม่อยู่ในฐานะที่จะแสดงเจตนา เช่นนั้นได้ เพราะส่วนใหญ่อยู่ในภาวะที่ไม่รู้สึกตัว การตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจึงเป็นเรื่องของแพทย์กับญาติ จุดนี้เองก่อให้เกิดปัญหาอย่างมาก บางครั้งการตัดสินใจที่สวนทางกับความเป็นจริง ทำให้ความหวังดีเป็นการเพิ่มความทุกข์ทรมานแก่ผู้ป่วยและทำให้ผู้ป่วยจากไปด้วยความไม่สงบ

ปัญหาดังกล่าวนำมาสู่แนวคิดในเรื่อง Living Will คือให้มีการแสดงความจำนงไว้ล่วงหน้าได้ หรือบางครั้งเรียกว่า Advance Directives คือการระบุแนวทางปฏิบัติทางการแพทย์ไว้ล่วงหน้า ซึ่งในหลายประเทศมีกฎหมายรับรองในเรื่องนี้”

ศาสตราจารย์แสวง บุญเฉลิมวิภาส, บทความชื่อ “การรักษาพยาบาลผู้ป่วยวาระสุดท้าย ความจริงทางการแพทย์กับขอบเขตทางกฎหมาย”

ประโยชน์

ในการทำหนังสือแสดงเจตนา

ในต้นผู้ป่วย ญาติ

และคนใกล้ชิด

ก. ทำให้ผู้ทำหนังสือ (ผู้ป่วย) สามารถแจ้งความประสงค์ของตนให้ญาติ คนใกล้ชิดทราบ และช่วยลดข้อขัดแย้งในหมู่ญาติในการวางแผนการรักษาผู้ป่วย

ข. ทำให้ผู้ป่วยระยะสุดท้ายไม่ต้องทุกข์ทรมานจากการใช้เครื่องกู่ชีพต่างๆ เช่น การเจาะคอ การใส่ท่อช่วยหายใจ การปั๊มหัวใจ หรือการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ที่ช่วยยืดการตายออกไป ซึ่งไม่เกิดประโยชน์หรือไม่ทำให้คุณภาพชีวิตผู้ป่วยดีขึ้น

ค. ทำให้ผู้ป่วย ญาติ คนในครอบครัว ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายที่สูงมากในการรักษาที่ไม่จำเป็น จนทำให้ผู้ป่วยหรือญาติผู้ป่วยบางรายถึงขั้นหมดเนื้อหมดตัว ต้องขายทรัพย์สินเงินทองมาเป็นค่ารักษา

ง. ทำให้ผู้ป่วยมีโอกาสสื่อสาร ร่ำลาคนในครอบครัว ญาติมิตรได้ในขณะมีสติสัมปชัญญะ ได้รับการเยียวยาช่วยเหลือทางจิตใจแก่ผู้ใกล้ตาย

จริยธรรมทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 3. สิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง

ก. ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองโดยอิสระ โดยที่แพทย์จะต้องแจ้งให้ผู้ป่วยทราบถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจนั้น

ข้อ 10. สิทธิในศักดิ์ศรีของผู้ป่วย

ค. ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลในวาระสุดท้ายอย่างมีมนุษยธรรม และมีสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทุกอย่าง เพื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยเสียชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีโดยสงบเท่าที่จะทำได้

ปฏิญญาว่าด้วย “สิทธิผู้ป่วย” ของแพทยสมาคมโลก (ค.ศ. 2005) (World Medical Association Declaration on the Rights of the Patient)

คำถาม – คำตอบ

1) การทำหนังสือแสดงเจตนาตามมาตรา 12 เป็นสิทธิผู้ป่วยหรือไม่

แพทยสมาคมโลก (The World Medical Association) และหลายประเทศให้การยอมรับ “สิทธิปฏิเสธการรักษา” ว่าเป็นสิทธิผู้ป่วยที่อยู่ในวาระสุดท้ายของชีวิตที่จะตัดสินใจด้วยตนเอง (right to self-determination) สอดคล้องกับจริยธรรมทางการแพทย์ ขณะนี้ มีกฎหมายหลายประเทศรับรองในเรื่องนี้ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย เดนมาร์ก สิงคโปร์ ฯลฯ

สิทธิปฏิเสธการรักษาทางการแพทย์ที่ไม่จำเป็นตามมาตรา 12 เป็นเรื่องการตายอย่างสงบตามวิถีธรรมชาติ ต่างจากการช่วยเหลือให้ผู้อื่นฆ่าตัวตาย หรือการุณยฆาต (Mercy Killing) ซึ่งขัดต่อศีลธรรมและจริยธรรมของแพทย์

2) ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาปฏิเสธการรักษาที่ไม่จำเป็นจะถูกต้องหรือไม่

มาตรา 12 รับรองสิทธิผู้ป่วยที่จะทำหนังสือแสดงเจตนาปฏิเสธการรักษาหรือบริการสาธารณสุขที่เกินความจำเป็น เมื่อผู้ป่วยอยู่ในวาระ

สุดท้ายของชีวิตหรือได้รับความทุกข์ทรมานจากโรคหรือการบาดเจ็บที่ไม่อาจรักษาได้ ผู้ป่วยที่ใช้สิทธิทำหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าว ยังได้รับการดูแลรักษาตามอาการแบบประคับประคอง มิได้ถูกแพทย์ พยาบาล ทอดทิ้ง หากผู้ป่วยมีอาการทุกข์ทรมานหรือเจ็บปวด ก็จะได้รับ การช่วยเหลือหรือบรรเทาอาการดังกล่าว

3) การทำหนังสือแสดงเจตนามีรูปแบบ เมื่อทำไปแล้วจะแก้ไขได้หรือไม่

การทำหนังสือแสดงเจตนามี 2 รูปแบบคือ

1) ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนาหรือผู้ป่วยเขียนหรือพิมพ์หนังสือแสดงเจตนาด้วยตัวเอง

2) การแสดงเจตนาด้วยวาจาต่อแพทย์ พยาบาลที่ให้การรักษา ญาติหรือผู้ใกล้ชิด ในกรณีที่ผู้ป่วยไม่รู้หนังสือ หรืออยู่ในภาวะที่ไม่สามารถเขียนหนังสือได้เอง หรือหากต้องการให้ผู้อื่นช่วยเขียนแทนหรือพิมพ์ข้อความ ก็สามารถทำได้ และควรมีชื่อผู้เขียนหรือผู้พิมพ์หนังสือแสดงเจตนาหรือพยานกำกับไว้ด้วย

หนังสือแสดงเจตนาสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลง ระบุใช้ชั่วคราวหรือยกเลิกได้ตลอดเวลาตามที่ผู้ทำหนังสือต้องการ แต่ควรแจ้งให้แพทย์ ญาติผู้ป่วยที่เคยได้รับหนังสือแสดงเจตนาไปก่อนหน้านี้ทราบโดยเร็ว

4) ใครสามารถทำหนังสือแสดงเจตนาได้บ้าง

ผู้ที่มีสติสัมปชัญญะบริบูรณ์ทุกคน สามารถทำหนังสือแสดงเจตนาได้ คือ เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง ผู้สูงอายุ หรือเป็นผู้ป่วยที่ตัดสินใจด้วยตนเองได้ ผู้ทำหนังสือควรมีอายุครบ 18 ปีขึ้นไป

กรณีผู้ป่วยเด็กหรือเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่เจ็บป่วยด้วยโรคหรือการบาดเจ็บที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ จนกลายเป็นผู้ป่วย

ตัวอย่าง

หนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุข*

วันที่

ข้าพเจ้า (ชื่อ-นามสกุล) อายุ ปี

บัตรประชาชนเลขที่

ที่อยู่ติดต่อได้

เบอร์โทรศัพท์ เบอร์ที่ทำงาน

ขณะทำหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้ามีสติสัมปชัญญะบริบูรณ์ และมีความประสงค์ที่จะแสดงเจตนาที่จะขอตายอย่างสงบตามธรรมชาติ ไม่ต้องการให้มีการใช้เครื่องมือใดๆ กับข้าพเจ้า เพื่อยืดการตายออกไปโดยไม่จำเป็นและเป็นการสูญเสียเปล่า แต่ข้าพเจ้ายังคงได้รับการดูแลรักษาตามอาการ

เมื่อข้าพเจ้าตกอยู่ในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือ

เมื่อข้าพเจ้าได้รับทุกขหรือความทุกข์ทรมานจากการบาดเจ็บหรือโรคที่ไม่อาจรักษาให้หายได้

ข้าพเจ้าขอปฏิเสธการรักษาดังต่อไปนี้ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ และให้เซ็นชื่อกำกับหน้าข้อที่ท่านเลือก)

- 1. การเจาะคอเพื่อใส่ท่อช่วยหายใจ
- 2. การใช้เครื่องช่วยหายใจ
- 3. การให้สารอาหารและน้ำทางสายยาง
- 4. การเข้ารักษาในห้องไอ.ซี.ยู (I.C.U.)
- 5. การกระตุ้นระบบไหลเวียน
- 6. กระบวนการฟื้นชีพเมื่อหัวใจหยุด
- 7. การรักษาโรคแทรกซ้อนด้วยยาหรือวิธีการรักษาใดๆ
- 8.

ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขได้ให้บริการดังกล่าว โดยมีได้ทราบถึงเนื้อความในหนังสือแสดงเจตนาฉบับนี้หรือไม่ทราบความประสงค์ที่แท้จริงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอร้องให้ผู้นั้นกรุณาหยุดบริการต่อไปนี้ด้วย ได้แก่

การใช้เครื่องช่วยหายใจ

การให้สารอาหารและน้ำทางสายยาง

.....

หนังสือแสดงเจตนาี้สามารถแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย ทั้งนี้ควรปรึกษาแพทย์ พยาบาลหรือนักกฎหมายที่มีความรู้ในเรื่องนี้

ข้าพเจ้าขอให้สถานพยาบาลหรือผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

○ ความประสงค์ที่จะเสียชีวิตที่บ้าน

○ การเยียวยาทางจิตใจอื่นๆ (กรณีระบุน เช่น การสวดมนต์, การเทศนาของนักบวช เป็นต้น)

ข้าพเจ้าขอมอบหมายให้ (ชื่อ นามสกุล) ในฐานะบุคคลใกล้ชิด (ถ้ามี) เป็นผู้แสดงเจตนาแทน เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามปกติ เพื่อทำหน้าที่อธิบายความประสงค์ที่แท้จริงของข้าพเจ้า หรือปรึกษาหารือกับแพทย์ในการวางแผนการดูแลรักษาต่อไป

ข้าพเจ้าได้ทำหนังสือแสดงเจตนาต่อหน้าพยาน และทำสำเนาเอกสารมอบให้บุคคลใกล้ชิดและพยานเก็บรักษาไว้ เพื่อนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ของสถานพยาบาลเมื่อข้าพเจ้าถูกนำตัวเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล

ผู้แสดงเจตนา..... ลงชื่อ
บุคคลใกล้ชิด..... ลงชื่อ
พยาน..... ลงชื่อ
พยาน..... ลงชื่อ

บุคคลใกล้ชิด (ได้แก่คนใดคนหนึ่งในกลุ่มครอบครัว เช่น บิดา มารดา สามี ภรรยา บุตร พี่ น้อง หรือเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิด เช่น เพื่อน ผู้ที่เคารพนับถือ หรือผู้ที่อยู่กินฉันท์สามีภรรยา เป็นต้น)

ชื่อ-นามสกุล มีความสัมพันธ์เป็น

บัตรประชาชนเลขที่

ที่อยู่ติดต่อได้

เบอร์โทรศัพท์ เบอร์ที่ทำงาน

พยานคนที่ 1

ชื่อ-นามสกุล มีความสัมพันธ์เป็น

ที่อยู่ติดต่อได้

เบอร์โทรศัพท์ เบอร์ที่ทำงาน

พยานคนที่ 2

ชื่อ-นามสกุล มีความสัมพันธ์เป็น

ที่อยู่ติดต่อได้

เบอร์โทรศัพท์ เบอร์ที่ทำงาน

ระยะสุดท้ายในที่สุด เช่น ผู้ป่วยเด็กที่เป็นมะเร็ง โรคไต โรคหัวใจหรือโรคเรื้อรังอื่นๆ อาจไม่เหมาะสมที่จะทำหนังสือแสดงเจตนาด้วยตนเอง จึงควรให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือญาติที่ดูแลปกครองเด็กตัดสินใจแทนในการดูแลรักษาเหมือนกรณีทั่วไป และถามความต้องการของเด็กหรือเยาวชนเท่าที่จะทำได้

5) ถ้าผู้ป่วยสนใจที่จะทำหนังสือแสดงเจตนา ควรขอคำปรึกษาจากใคร และควรเก็บรักษาหนังสือนี้อย่างไร

ผู้ป่วยที่สนใจควรแจ้งให้ทางโรงพยาบาลและแพทย์เจ้าของไข้ทราบ เพื่อขอทราบข้อมูลภาวะความเจ็บป่วยและคำแนะนำในการทำหนังสือแสดงเจตนา

เมื่อมีการทำหนังสือแสดงเจตนาไว้แล้ว ผู้ทำหนังสือแสดงเจตนา (ผู้ป่วย) ควรเก็บรักษาหนังสือนี้ไว้เอง รวมถึงมอบสำเนาหนังสือดังกล่าวที่รับรองความถูกต้องแล้วให้แก่แพทย์เจ้าของไข้ คนในครอบครัว หรือญาติสนิท พยาน และบุคคลใกล้ชิดที่ไว้วางใจ

เมื่อผู้ป่วยเข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาลหรือสถานบริการสาธารณสุข ผู้ที่เก็บรักษาหนังสือหรือสำเนาหนังสือไว้ ควรมอบเอกสารดังกล่าวให้แก่แพทย์ พยาบาลหรือเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องในทันที

6) หากต้องการข้อมูล รายละเอียดเพิ่มเติมในเรื่องการทำหนังสือแสดงเจตนา (living will) จะหาได้จากที่ใด

ท่านสามารถสอบถามจากแพทย์หรือพยาบาล หรือนักกฎหมายที่มีความรู้ในเรื่องนี้ หรือศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมในเว็บไซต์ www.thailivingwill.in.th

พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550

“มาตรา 12 บุคคลมีสิทธิทำหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตน หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้

การดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสาธารณสุขได้ปฏิบัติตามเจตนาของบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดและให้พ้นจากความรับผิดชอบ”

ห้องสมุด ๓๐๐ ปี สมเด็จพระนางเจ้า

00003852

สนับสนุนโดย

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.)

ชั้น 2 อาคาร 88/37 ถ.ติวานนท์ 14 ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 02-590-2304 โทรสาร 02-590-2311

www.nationalhealth.or.th

www.thailivingwill.in.th